

2. DUDASZEK (1) *sb m*

V sg dudąszku.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „duda” ‘muzykant grający na dudach’: Gdy kufel pełny w ręku/ á w nim z potrzeb grzanek: Dopiwłzy go/ zágrayże/ moy dudafzku/ w tanek. *PudłFr* 64.

BC